

ANĎEL A CHLAPEC



Jana Hochmannová

Jana Hochmannová

*ANDĚL
A CHLAPEC*

2015

ŽAR

Veškerá práva vyhrazena. Žádná část tohoto díla nesmí být přenášena nebo reprodukována bez předchozího písemného souhlasu držitele práv.

Jana Hochmannová
ANDĚL A CHLAPEC

Text © Jana Hochmannová

Ilustrace: Vladislava Šrámková

Sazba: Dušan Žárský

Korektura: PhDr. Lukáš Průša

V elektronické podobě první vydání

Vydal Dušan Žárský – ŽÁR, www.zar.cz

v roce 2015

V jedné malé vesnici, která se jmenovala Líbezná, se narodil krásný chlapec. Byl to kluk jako buk a jeho maminka byla moc ráda, že je zdravý a má se čile k světu. Když ležel v kolébce, připadal jí jako malý andílek a tak mu dala andělské jméno – Rafael. Od malička byl hodný a milý, usmíval se na mámu, tátu, dědečka i babičku, moc neplakal, nebudil maminku a prospal vždy skoro celou noc, jak se na hodné miminko sluší, až si maminka začala myslet, že má nad sebou opravdu díky svému jménu Boží a andělskou ochranu.

Léta plynula a chlapec rostl a sílil. Brzy se naučil chodit i mluvit a hrál si s kamarády na mezi, pásł ovce a když byl větší, pomáhal mamince připravovat ovčí sýry nebo uklízet v domku. Tatínek byl myslivec a často chodil do lesa. Sem tam

přinesl domů poraněnou srnečku nebo toulavé kotě, aby se u nich doma na zahrádce zvířátka zotavila a nikdo jim v lese neublížil. Rafael o raněná zvířátka pečoval a bylo až s podivem, jak brzy se vždy v jeho přítomnosti uzdravila.

„Ten váš synek má léčivé ruce“, řekla jednou sousedka Hedvika, která k nim často chodila a byla to široko daleko vyhlášená bylinkářka. „Je to zázračné dítě.“

Jak už to bývá, v malé vesnici se všechno rozkřikne a tak i v Líbezné si brzy i vrabci na střeše povídali o tom, co všechno už malý Rafael dokázal.

Jednoho dne si dědeček Rafaelovi postěžoval: „Jejda, co bych za to dal, kdybych zase mohl chodit jako mladík. Kdybys věděl, jak strašně mě bolí kolena. Nemohl bys mi vyléčit moje revma?“